

„Voi sunteți lumina lumii!”

Deși trăim în secolul XXI, lumea resimte nevoia de modele! Nu, nu femei sau bărbați care prezintă „moda” contemporană, ci oameni al căror exemplu poate și trebuie să fie urmat, care au dovedit prin trăirea lor că au fost mai tari decât vicisitudinile vieții și au ajuns la sfârșit fără compromisuri. Înțeleptul afirmă că „*Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui...*” (Ecles. 7.8), dar nu orice fel de sfârșit, ci doar acela care ne poate garanta că ne-am atins țelul! Iar pentru copiii lui Dumnezeu, țelul este (sau ar trebui să fie!) unul singur: să devenim moștenitori ai vieții veșnice, în slavă, alături de Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, de oastea cerească a îngerilor și, mai ales, de mulțimea celor răscumparați prin sângele Mielului!

În Sfânta Scriptură, un singur om are curajul să îi îndemne pe cei pe care i-a condus la credința adevărată în Hristos Isus Domnul – devenind astfel părintele lor spiritual –, să îi calce pe urme, menționând imediat însă și motivul pentru care o face: „*Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.*” (1 Cor. 11.1).

Apostolul Petru, de asemenea, îi îndeamnă pe credincioși să calce pe urmele lui Hristos - singurul Model demn de urmat - chiar dacă urmarea Lui presupune să suferi „...cu răbdare, când ați făcut ce este bine...”, căci „...lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui” (1 Petru 2.20b-21).

Deci Modelul este Hristos! Și El Însuși, Mântuitorul, a declarat despre Sine că este **Lumina lumii, iar cei care Îl urmează nu vor umbla în întuneric, ci vor avea lumina vieții!** În același timp, însă, le-a atras atenția ucenicilor – și, implicit, nouă, astăzi – că **trebuie să umblăm ca unii care avem lumina, altfel suntem în pericol să ne cuprindă întunericul, iar cine umblă în întuneric NU ȘTIE unde merge** (Ioan 12.35)!

Iar umblarea în lumină presupune fapte: adică acțiuni, vorbiri, trăiri care să dovedească că cei care le fac sunt mântuiți, iar aceasta se face cu râvnă, cu efort, cu sacrificiu, neexistând loc pentru lene, căci autorul epistolei către Evrei precizează că doar astfel călcăm „...pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele” (Evrei 6.11-12). Și făcând astfel, împlinim porunca Mântuitorului de a-I fi martori, căci, privind la noi, cei din jur trebuie să Îl vadă pe El, pe Hristos!

Este adevărat că toată lumea contemporană zace în cel rău și se afundă tot mai mult în întunericul păcatelor care ridică noi și noi ziduri între oameni și Dumnezeu – dar noi nu suntem din lume, ci suntem din Dumnezeu (1 Ioan 5:19)! Și noi „Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică.” (1 Ioan 5:20)!

Iar Hristos Domnul le spunea ucenicilor, deci și nouă, că suntem „**lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă!**” (Matei 5:14). Așa cum, în nopțile întunecate, un far atrage atenția vaselor care navighează, semnalizându-le că sunt în apropierea unor stânci care le pot scufunda, creștinii trebuie să reflecte **Lumina lumii**, salvând astfel de la pieire sufletele celor care aleargă spre un deznodământ tragic... și veșnic!

Doamne, ajută-ne pe toți la aceasta! Amin!

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

EDITORIAL

**„Eu sunt Lumina lumii;
cine Mă urmează pe Mine
nu va umbla în întuneric, ci
va avea lumina vieții.”
(Ioan 8.12)**

Hristos - Farul!

Învolburată clocotește marea
Și bezna nopții te-a cuprins în larg,
Ești rătăcitul ce scrutează zarea
Urcând, plin de speranță, pe catarg.

În fața ta apare, parcă vie,
Lumina limpede a unui far,
Lumină care cheamă și îmbie
Și te așteaptă, parcă, la hotar.

Însă acel ce seamănă-ndoială,
Cu trucuri vechi, te-mpiedică să vezi:
„Nu-i nici un far în noaptea ca de smoală,
E doar iluzie. Cum poți să crezi?”

„Viața ta e lupta de pe mare” –
Îți va mai spune el cu glas șoptit –
„Nu-i nici un țărșm, nu e nici o chemare,
Decât chemarea-n lut de la sfârșit.”

Nu-l asculta și nu-i da importanță,
Faru-i Hristos – nu-i vis, este real!
Alungă ucigașul de speranță
Și-ndreaptă, hotărât, barca spre mal.

Lumina Farului e tot mai vie,
Mai ia cu tine și alți rătăciți!
Privind spre Far, plutind spre veșnicie,
Veți acosta în port ca mântuiți!

SIMION FELIX MARȚIAN

